

Zadeva C-254/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

26. marec 2019

Predložitveno sodišče:

High Court (Irska)

Datum predložitvene odločbe:

13. marec 2019

Pritožnik:

Friends of the Irish Environment Limited

Nasprotna stranka:

An Bord Pleanála

SODNI NADZOR V POSTOPKU

HIGH COURT

[...] (ni prevedeno)

MED

FRIENDS OF THE IRISH ENVIRONMENT LIMITED

PRITOŽNIK

IN

AN BORD PLEANÁLA

NASPROTNA STRANKA

SHANNON LNG LIMITED

STRANKA, OBVEŠČENA O POSTOPKU

**SKLEP O PREDLOŽITVI PREDLOGA ZA SPREJETJE PREDHODNE
ODLOČBE SODIŠČU EVROPSKE UNIJE**

1. PREDLOŽITVENO SODIŠČE

- 1 Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) [...] (ni prevedeno) je vložilo High Court of Ireland. [...] (ni prevedeno).

2. STRANKE V POSTOPKU V GLAVNI STVARI IN NJIHOVI ZASTOPNIKI

Friends of the Irish Environment Ltd. [...] (ni prevedeno)

An Bord Pleanála [...] (ni prevedeno).

Shannon LNG Ltd. [...] (ni prevedeno)

3. PREDMET SPORA V GLAVNI STVARI IN UPOŠTEVNA DEJSTVA

Pregled

- 2 Spor v postopku v glavni stvari se osredotoča na vprašanje, ali spada odločitev o podaljšanju trajanja soglasja za izvedbo na področje uporabe Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (v nadaljevanju: Direktiva o habitatih).¹ Natančneje, spor se osredotoča na vprašanje, ali se postopkovne zahteve iz člena 6(3) Direktive o habitatih uporabljajo le v primeru prvotne izdaje soglasja za izvedbo oziroma, podredno, ali se uporabljajo tudi za poznejšo odločitev, ki podaljšuje trajanje soglasja za izvedbo, vendar ne dovoljuje nobene fizične spremembe projekta, kot je bil prvotno dovoljen.

Dejansko stanje

- 3 Soglasje za izvedbo terminala za ponovno uplinjanje utekočinjenega naravnega plina (v nadaljevanju: plinski terminal) je 31. marca 2008 izdalo An Bord Pleanála (nacionalni pritožbeni svet za prostorsko načrtovanje, Irska) (v nadaljevanju: gradbeno dovoljenje iz leta 2008).
- 4 An Bord Pleanála je bil v okviru postopka sprejemanja odločitev v skladu z nacionalno zakonodajo zavezan opraviti presojo vplivov na okolje (v nadaljevanju: PVO) predlagane izvedbe. PVO se je v okviru prava EU zahtevala tudi v okoliščinah, ko projekt spada v eno od kategorij projektov, navedenih v Prilogi II [k] Direktivi 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne

¹ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102.

13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (v nadaljevanju: Direktiva PVO).²

- 5 Lokacija predlaganega projekta naj bi bila v bližini dveh današnjih območij Nature 2000, namreč (i) posebnega ohranitvenega območja spodnjega toka reke Shannon (koda območja IE0002165) ter (ii) posebnega območja varstva ustij rek Shannon in Fergus (koda območja IE0004077).
- 6 Na dan 31. marca 2008, ko je An Bord Pleanála izdal odločitev o izdaji gradbenega dovoljenja, Direktiva o habitatih ni bila pravilno prenesena v nacionalno zakonodajo. Glavni izvedbeni predpisi, namreč EC (Natural Habitats) Regulations 1997 (predpisi ES (naravni habitati) iz leta 1997) (S.I. št. 94 iz leta 1997), so izvedbo ustrezne presoje za namene Direktive o habitatih nepravilno enačili z izvedbo presoje vplivov na okolje za namene Direktive PVO.
- 7 SEU je ta pristop k prenosu grajalo v sodbi v zadevi C-418/04, Komisija/Irska (ECLI:EU:C:2007:780). Glej zlasti točki [230] in [231].
- 8 Sodba v zadevi C-418/04 je bila izdana 13. decembra 2007, približno tri mesece pred odločitvijo An Bord Pleanála o izdaji gradbenega dovoljenja iz leta 2008.
- 9 Če povzamemo, gradbeno dovoljenje iz leta 2008 je bilo torej izdano v skladu z nacionalno zakonodajno ureditvijo, v katero Direktiva o habitatih ni bila ustrezno prenesena. Uradna odločitev o izdaji gradbenega dovoljenja se ne sklicuje niti na Direktivo o habitatih niti na navedeni evropski območji. Tako za sklep ni mogoče reči, da vsebuje „popolne, natančne in dokončne sklepe, ki lahko odstranijo vsak razumen znanstveni dvom o učinkih del, predvidenih na zadevnem [območju]“, kot se zahteva v skladu z zadevo C-404/09, Komisija/Španija (ECLI:EU:C:2011:768).
- 10 Gradbeno dovoljenje iz leta 2008 je naložilo desetletni rok za izvedbo in dokončanje predlaganih izvedbenih del (v nadaljevanju: gradbena faza). Dovoljenje ne predvideva naložitve roka za poznejše delovanje plinskega terminala (v nadaljevanju: operativna faza).
- 11 Na koncu se v tem desetletnem obdobju izvedbena dela niso nikoli začela. Skratka, nosilec projekta pojasnjuje, da so bile zamude med drugim posledica sprememb v irski politiki glede dostopa do nacionalnega prenosnega omrežja za plin in, splošneje, sprememb gospodarskega položaja v letu 2008.
- 12 Nosilec projekta je septembra 2017 predložil vlogo za spremembo pogojev za izvedbo, tako da bi gradbeno fazo podaljšali za nadaljnjih pet let. An Bord Pleanála se je odločil, da bo tej vlogi ugodil, tako da se bo gradbena faza zdaj iztekla 31. marca 2023.

² UL L 26, 28.1.2012, str. 1.

- 13 Ta odločitev je bila pred High Court izpodbijana s postopkom sodnega nadzora. High Court se je odločilo, da SEU predloži nekaj vprašanj za predhodno odločanje.

4. UPOŠTEVNA ZAKONODAJA

Pravo EU

- 14 Člen 6(3) Direktive o habitatih je glavna določba prava EU, glede katere je bilo SEU zaproseno za razlago.

Irsko nacionalno pravo

- 15 Upoštevne so naslednje določbe Planning and Development Act 2000 (zakon o prostorskem načrtovanju in gradnji iz leta 2000) (št. 30 iz leta 2000) (v nadaljevanju: zakon iz leta 2000).

- 16 Člen 40(1) zakona iz leta 2000 določa, da gradbeno dovoljenje po poteku gradbene faze preneha učinkovati.

„40. – (1) V skladu s pododstavkom (2) dovoljenje, izdano v skladu s tem delom, ob poteku ustreznega obdobja (vendar brez poseganja v veljavnost česar koli, kar je opravljeno v skladu z njim pred potekom zadevnega obdobja), preneha učinkovati glede –

- (a) celotne izvedbe, če se izvedba, na katero se nanaša dovoljenje, med zadevnim obdobjem ni začela, in
 - (b) tistega dela izvedbe, ki v zadevnem obdobju ni bil končan, če se je izvedba med zadevnim obdobjem začela.“
- 17 Člen 42 zakona iz leta 2000 opredeljuje podaljšanje trajanja gradbenega dovoljenja. Na kratko, člen 42 določa alternativni podlagi, zaradi katerih je mogoče zaprositi za podaljšanje trajanja. Prva velja v primeru, ko so bila v obdobju, ki naj bi bilo podaljšano, v skladu z gradbenim dovoljenjem opravljena obsežna dela in bo izvedba končana v razumnem času. Druga velja v primeru, ko bi obstajali preudarki komercialne, gospodarske ali tehnične narave, nad katerimi prosilec ni imel nadzora, ki so bistveno nasprotovali začetku gradnje ali izvedbi obsežnih del iz gradbenega dovoljenja.
- 18 V primeru druge podlage, to je komercialnih, gospodarskih ali tehničnih pomislekov, je v člen 42 vgrajenih nekaj varoval zaradi zagotovitve, da gradbena dovoljenja, ki so na mrtvi točki, ne spodkopavajo razvoja načrtovalske politike. Na primer, podaljšanja trajanja ni mogoče odobriti, če je od datuma izdaje dovoljenja prišlo do pomembnih sprememb v izvedbenih ciljih zazidalnega načrta, tako da izvedba ne bi bila več skladna z ustreznim prostorskim načrtovanjem in

trajnostno gradnjo na območju. Treba je tudi zagotoviti, da ni neskladnosti z ministrskimi smernicami.

- 19 Pomembno je, da je vgrajeno nadaljnje varovalo za zagotovitev skladnosti z Direktivo PVO in Direktivo o habitatih. Natančneje, *če se izvedba ni začela*, mora lokalni organ za prostorsko načrtovanje ugotoviti, da je bila pred izdajo gradbenega dovoljenja opravljena presoja vplivov na okolje ali ustrezna presoja ali obe vrsti presoje, če se to zahteva (člen 42(1)(a)(ii)(IV)).
- 20 Člen 42 vsebuje nadaljnje varovalo v smislu dolžine obdobja, za katero se lahko odobri podaljšanje trajanja. Izrecno je določeno, da dodatno obdobje ne more biti daljše od petih let. Poleg tega se lahko za podaljšanje trajanja zaprosi samo enkrat.
- 21 Člena 146B in 146C zakona iz leta 2000 določata postopek, s katerim je mogoče spremeniti določeno vrsto gradbenega dovoljenja, ki je na voljo v primeru razvoja strateške infrastrukture. Ta člena ne vsebujeta nobenih izrecnih določb za izvedbo pregleda ustrezne presoje za namen Direktive o habitatih.
- 22 Člen 50 zakona iz leta 2000 (kakor je bil spremenjen) določa, da lahko oseba izpodbija veljavnost odločitve o prostorskem načrtovanju samo tako, da vložijo predlog za dopustitev sodnega nadzora. Za tak predlog velja osem tedenski rok. High Court ima diskrecijsko pravico, da v določenih opredeljenih okoliščinah rok podaljša.
- 23 Obstoj tega roka po mnenju nacionalnih sodišč stranki v sporu preprečuje, da bi – v postopkih sodnega nadzora, uperjenih zoper poznejšo odločitev o prostorskem načrtovanju – vložila pritožbe, ki so vsebinsko uperjene zoper *prejšnjo* odločitev o prostorskem načrtovanju, katere rok je že zdavnaj potekel. Sodišče lahko na tej podlagi uvede postopek sodnega nadzora. Pri tem ne bo proučilo le oblike izpodbijanja, temveč predvsem njegovo vsebino. Tako neobstoj formalnega tožbenega razloga, s katerim naj bi razveljavili prejšnjo odločitev o prostorskem načrtovanju, ni odločilen.
- 24 Videti je, da obstaja nasprotje med (i) domačo sodno prakso glede rokov in (ii) sodno prakso SEU, ki pristojnemu organu nalaga obveznost glede popravniških ukrepov. Ta obveznost glede popravniških ukrepov je bila opredeljena v zadevah C-201/02, *Wells* (ECLI:EU:C:2004:12), in C-348/15, *Stadt Wiener* (ECLI:EU:C:2016:882). Razvidno je, da sodna praksa SEU razlikuje med (i) določitvijo roka za začetek postopka zoper soglasja za izvedbo, ki naj bi bila izdana v nasprotju z Direktivo PVO, in (ii) (neprekinjeno) obveznostjo glede popravniških ukrepov, naloženo pristojnemu organu. Domnevno veljajo podobna načela za Direktivo o habitatih: sodba v zadevi C-399/14, *Grüne Liga* (ECLI:EU:C:2016:10) – čeprav v kontekstu člena 6(2) Direktive o habitatih – sprejema dejstvo, da bo pozneje morda treba pregledati primernost ustrezne presoje.
- 25 Nacionalna zakonodaja, prek katere se izvaja Direktiva o habitatih, je bila preoblikovana po sodbi SEU v zadevi C-418/04, *Komisija/Irska*

(ECLI:EU:C:2007:780). Glavna stebra nove ureditve sta del XAB zakona iz leta 2000 (kot je bil vstavljen na podlagi Planning and Development (Amendment) Act 2010) (spremenjeni zakon o prostorskem načrtovanju in gradnji iz leta 2010) ter Birds and Natural Habitats Regulations 2011 (predpisi o pticah in naravnih habitatih iz leta 2011) (S.I. št. 477 iz leta 2011). Zdi se, da je namen ta, da bi se ureditvi med seboj izključevali, tj. odločanje o okoljskih vprašanjih bo podvrženo eni ali drugi ureditvi, ne pa obema. Vendar, kot je bilo navedeno, An Bord Pleanála trdi, da obstaja še *tretja* kategorija odločanja o okoljskih vprašanjih, ki ne spada v nobeno od obeh ureditev.

- 26 Zakonodaja pri vsaki ureditvi določa splošni okvir, ki izpolnjuje postopkovne zahteve iz Direktive o habitatih, in potem opredeljuje vrsto odločanja o okoljskih vprašanjih, za katero se uporablja splošni okvir. Prednost tega je, da se izognemo potrebi po spreminjanju številnih delov posamezne zakonodaje.
- 27 Razpon odločitev v skladu z delom XAB zakona iz leta 2000 je ožji kot pri predpisih o pticah in naravnih habitatih iz leta 2011. Del XAB velja za odločitve, opredeljene kot „soglasje za predlagano izvedbo“ v skladu s členom 177U(8) zakona iz leta 2000, kakor sledi.

„(8) V tem členu ‚soglasje za predlagano izvedbo‘ pomeni, kakor je primerno –

- (a) izdajo dovoljenja,
- (b) odločitev nacionalnega pritožbenega sveta, da izda dovoljenje na podlagi vloge za projekt ali pritožbe,
- (c) soglasje za izvedbo v skladu z delom IX,
- (d) odobritev izvedbe, ki jo lahko opravi lokalni organ skladno z delom X ali delom XAB oziroma izvedbe, ki se lahko opravi v skladu z delom XI,
- (e) odobritev izvedbe na območju plimovanja v skladu z delom XV,
- (f) odobritev izvedbe v skladu s členom 43 [...] (ni prevedeno) [Transport (Railway Infrastructure) Act 2001] [zakon o prometu (železniška infrastruktura) iz leta 2001] ,
- (g) odobritev izvedbe v skladu s členom 51 zakona o cestah iz leta 1993 (Roads Act 1993) ali
- (h) nadomestno soglasje v skladu z delom XA.“

- 28 To so vse odločitve, ki so sprejete bodisi v skladu z zakonom iz leta 2000 bodisi jih sprejme An Bord Pleanála, ki izvršuje nanj preneseno funkcijo, kot je na primer v skladu z Roads Act (zakon o cestah).

- 29 Pomembno je, da ta seznam odločitev ne vključuje odločitve v skladu s členom 42 ali členom 146B zakona iz leta 2000.
- 30 Področje uporabe predpisov o pticah in naravnih habitatih iz leta je precej širše. Njihov domet se določa s povezanima opredelitvama pojmov „soglasje“ in „projekt“ v skladu s predpisom 2.
- 31 „Soglasje“ je opredeljeno, kot sledi:

„soglasje“ vključuje kakršno koli licenco, dovolilnico, dovoljenje, odstopanje, oprostitev, odobritev ali drugo tako pooblastilo, ki ga podeli javni organ ali je podeljeno v njegovem imenu, v zvezi s kakršno koli dejavnostjo, načrtom ali projektom, ki lahko vpliva na evropsko območje, in vključuje postopek sprejetja s strani javnega organa, ko gre za njegove načrte ali projekte za rabo zemljišč“.

- 32 „Projekt“ je opredeljen, kot sledi:

„projekt“, z izjemo – razen če se pojavi nasprotni namen – kakršnega koli projekta, pri katerem gre za izvedbo, za katero se zahteva soglasje za izvedbo v smislu zakonov o prostorskem načrtovanju in gradnji med letoma 2000 in 2011 (Planning and Development Acts 2000 to 2011), vključuje –

- (a) rabo zemljišč ali infrastrukturne izvedbe, vključno s kakršnim koli razvojem zemljišča ali na zemljišču,
- (b) pridobivanje ali izkoriščanje mineralnih surovin, poskusno izkopavanje mineralnih surovin, rezanje šote ali izkoriščanje obnovljivih virov energije in
- (c) kakršne koli druge dejavnosti rabe zemljišč,

ki se lahko obravnavajo kot sprejetje, izvršitev, pooblastitev ali odobritev, vključno z revizijo, pregledom, obnovitvijo ali podaljšanjem roka poteka prejšnjih odobritev, s strani javnega organa in, ne glede na splošnost predhodnega, vključuje kakršen koli projekt, naveden v pododstavkih (a), (b) ali (c), za katerega se uporablja izvrševanje zakonskega pooblastila v korist zadevnega projekta ali kakršne koli odobritve, za katero je zaproseno za zadevni projekt, v skladu s katerimi koli zakonskimi ureditvami, določenimi v drugem seznamu (Second Schedule) teh predpisov;“

- 33 V opredelitvi pojma „projekt“ se je poskušalo zagotoviti, da ne bi bilo nikakršnega prekrivanja med predpisi o pticah in naravnih habitatih iz leta 2011 ter določbami iz dela XAB zakona iz leta 2000. Kot je razvidno, je „projekt“ izvedba, za katero se zahteva „soglasje za izvedbo“ v smislu zakona iz leta 2000, saj ne spada na področje uporabe predpisov iz leta 2011. Težava s pravnim jezikom je v tem, da „soglasje za izvedbo“ pravzaprav ni opredeljen pojem v

skladu z zakonom iz leta 2000. Temu, da bi našli tako opredelitev pojma v zakonu iz leta 2000, se najbolj približamo z opredelitvijo pojma „soglasje za predlagano izvedbo“ (consent for proposed development) v členu 177U(8). Pojem „soglasje za izvedbo“ je, seveda, opredeljen v evropskem pravu in zlasti v Direktivi PVO.

- 34 Lahko bi domnevali, da se ureditvi, torej del XAB in predpisi iz leta 2011, med seboj izključujeta. Ob tej domnevi je bil namen vključitve sklica na soglasja za izvedbo v okviru zakona iz leta 2000 v opredelitvi pojma „projekt“ v predpisu 2 iz predpisov iz leta 2011 ta, da v primeru, ko je nek postopek sprejemanja odločitev podvržen delu XAB zakona iz leta 2000, potem ni nobene potrebe po podvajanju teh zahtev v predpisih iz leta 2011. Vendar pa je dejansko uporabljeni pravni jezik nenatančen.

5. RAZLOGI ZA VLOŽITEV PREDLOGA ZA SPREJETJE PREDHODNE ODLOČBE

- 35 Glavno vprašanje v sporu v tem postopku je, ali se zaradi razširitve ali podaljšanja gradbene faze soglasja za izvedbo sproži uporaba člena 6(3) Direktive o habitatih. SEU trenutno podobno vprašanje obravnava v zadevi C-411/17, Inter-Environnement Wallonie ASBL. Generalna pravobranilka J. Kokott je svoje sklepne predloge predstavila 29. novembra 2018: ECLI:EU:C:2018:972.
- 36 High Court je zaradi naslednjih razlogov ugotovilo, da pričakovana sodba v zadevi C-411/17 verjetno ne bo obravnavala vseh vprašanj, ki jih mora razrešiti v postopku v glavni stvari, ki poteka pred njim. Prvič, narava podaljšanja trajanja, ki se zahteva, se med postopkoma razlikuje. Zadeva C-411/17 obravnava rok, vezan na *operativno fazo projekta*. Natančneje, proizvodnja električne energije bi se morala končati do leta 2015, če ne bi bilo poznejše spremembe belgijske nacionalne zakonodaje. Nasprotno gre v postopku v glavni stvari, ki poteka pred High Court, za rok, ki je vezan na *gradbeno fazo projekta*. Zato je mogoče domnevati, da čeprav bi SEU v zadevi C-411/17 na podlagi upoštevanih dejstev navedene zadeve odločilo, da je bila vključena Direktiva o habitatih, bi ostalo v postopku pred High Court nerešeno vprašanje, ali se uporabljajo drugačna načela za rok, vezan na gradbeno fazo.
- 37 Drugič, dejansko stanje v zadevi C-411/17 vključuje jedrsko elektrarno. Zadeva se tako nanaša na *čezmejne vplive* in zato se postavljajo vprašanja v zvezi s Konvencijo iz Espooja, ki za postopek v glavni stvari pred High Court niso uporabna. Potencialno se postavljajo tudi vprašanja v zvezi s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.
- 38 Tretjič, dejstvo, da je An Bord Pleanála opravil pregled na *ad hoc* podlagi, pomeni, da bo morda treba opredeliti vprašanje o tem, kakšne preudarke mora upoštevati odločevalec pri pregledu in presoji v okviru vloge za podaljšanje trajanja soglasja za izvedbo. Potem se postavlja vprašanje, kaj točno je treba oceniti. Ali zadošča, da pristojni organ ugotovi spremembe, na primer (i) določitev evropskih območij v vmesnem času; (ii) spremenjene okoljske

pogoje na okoliškem območju in (iii) nova znanstvena dognanja; oziroma, podredno, ali se od pristojnega organa zahteva, da prouči sam temelj projekta[?] Treba bo tudi preučiti, ali bi lahko bil odgovor na to vprašanje drugačen v okoliščinah, ko ob izdaji prvotnega gradbenega dovoljenja ni bilo ustrezne skladnosti z zahtevami Direktive o habitatih (glej zadevo C-201/02, Wells, in zadevo C-399/14, Grüne Liga).

- 39 Četrtrič, dejstvo, da je gradbeno dovoljenje iz leta 2008 prenehalo veljati, preden je An Bord Pleanála sprejel odločitev, da podaljša trajanje dovoljenja, utegne biti pomembno za analizo SEU v zvezi s predložitveno odločbo High Court po členu 267. Vsaj verjetna se zdi razlaga, da je odločitev o *oživitvi* gradbenega dovoljenja, ki je poteklo, bolj podobna podelitvi „soglasja za izvedbo“ kot odločitev o podaljšanju veljavnega gradbenega dovoljenja.
- 40 Petič, v irskem nacionalnem pravu že obstaja določba, katere namen se zdi, da je zagotoviti skladnost z zahtevami Direktive o habitatih v okviru vloge za podaljšanje trajanja gradbenega dovoljenja, namreč člen 42 zakona iz leta 2000. High Court meni, da je ob pravilni razlagi zakona iz leta 2000 vloga za podaljšanje trajanja gradbenega dovoljenja mogoča samo skladno s členom 42, s členoma 146B in 146C pa ne. Nosilec projekta zatrjuje, da se High Court ne more opreti na to razlago nacionalne zakonodaje v okoliščinah, ko stranka, ki je zahtevala sodni nadzor, v svoja stališča ni vključila trditve, da je bila odločitev o podaljšanju gradbenega dovoljenja sprejeta v skladu z napačnim členom. Postavlja se vprašanje, ali se obveznost nacionalnega sodišča, kot je High Court, da razlaga nacionalno pravo z vidika prava Unije, lahko pogoji s tem, da so stranke iz postopka v glavni stvari izpostavile izrecen *tožbeni razlog* v zvezi s tem.
- 41 Nazadnje, An Bord Pleanála in nosilec projekta trdita, da pritožnik – v okviru vloge za sodni nadzor, ki izpodbija veljavnost odločitve o podaljšanju trajanja soglasja za izvedbo – ne more zatrjevati, da je bila prvotna odločitev o podelitvi soglasja za izvedbo neveljavna, ker ni bila skladna z Direktivo o habitatih. Ta zadeva je podlaga za šesto vprašanje spodaj.

6. PREDLOŽENA VPRAŠANJA ZA PREDHODNO ODLOČANJE V SKLADU S ČLENOM 267

- (1) Ali odločitev o podaljšanju trajanja soglasja za izvedbo pomeni tak dogovor o projektu, da zahteva uporabo člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (v nadaljevanju: Direktiva o habitatih)? [...] (ni prevedeno)
- (2) Ali na odgovor na prvo vprašanje vpliva kateri od naslednjih preudarkov?
- (A) Soglasje za izvedbo (katerega trajanje naj bi bilo podaljšano) je bilo izdano v skladu z določbo nacionalnega prava, ki ni ustrezno prenesla Direktive o habitatih, saj je zakonodaja ustrezno presojo za namene

Direktive o habitatih nepravilno enačila s presojo vpliva na okolje za namene Direktive PVO (Direktiva 2011/92/EU). [...] (ni prevedeno)

- (B) Soglasje za izvedbo, kakor je bilo prvotno podeljeno, ne navaja, ali je bila vloga za soglasje obravnavana v skladu s fazo 1 ali fazo 2 člena 6(3) Direktive o habitatih, in ne vsebuje „popolnih, natančnih in dokončnih sklepov, ki lahko odstranijo vsak razumen znanstveni dvom o učinkih del, ki so bila predvidena na zadevnem območju“, kot se zahteva v skladu z zadevo C-404/09, Komisija/Španija.
 - (C) Prvotno obdobje soglasja za izvedbo je poteklo in posledično je soglasje za izvedbo prenehalo veljati za celotno izvedbo. Do morebitnega podaljšanja soglasja za izvedbo ni mogoče izvajati nobenih gradbenih del v skladu z njim.
 - (D) Nikoli niso bila izvedena nobena gradbena dela v skladu s soglasjem za izvedbo.
- (3) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, kakšni preudarki [se] zahtevajo od pristojnega organa v zvezi z izvedbo pregleda iz faze 1 v skladu s členom 6(3) Direktive o habitatih? Na primer, ali se od pristojnega organa zahteva, da upošteva katerega od naslednjih preudarkov ali vse: (i) ali so kakšne spremembe glede predlaganih del in rabe; (ii) ali je prišlo do kakšne spremembe na okoljskem področju, na primer v smislu imenovanja evropskih območij po datumu odločitve o podelitvi soglasja za izvedbo; (iii) ali je prišlo do kakšnih pomembnih sprememb na znanstvenem področju, na primer novejša raziskave v zvezi z upravičenim interesom evropskih območij? Podredno, ali se od pristojnega organa zahteva, da oceni vplive celotne izvedbe na okolje?
- (4) Ali je treba razlikovati med (i) soglasjem za izvedbo, ki nalaga omejitve glede trajanja dejavnosti (operativna faza), in (ii) soglasjem za izvedbo, ki nalaga le omejitve obdobja, v katerem lahko potekajo gradbena dela (gradbena faza), vendar pa, če se gradbena dela končajo v tem roku, ne nalaga nobene časovne omejitve glede trajanja dejavnosti?
- (5) V kolikšnem obsegu, če sploh, za obveznost nacionalnega sodišča, da razlaga zakonodajo čim bolj v skladu z določbami Direktive o habitatih in Aarhuske konvencije, velja zahteva, da so morale stranke v sporu izrecno izpostaviti taka vprašanja glede razlage? Natančneje, če nacionalno pravo določa dva postopka sprejemanja odločitev, od katerih le eden zagotavlja skladnost z Direktivo o habitatih, ali je nacionalno sodišče zavezano nacionalno zakonodajo razlagati tako, da se je mogoče sklicevati le na tisti postopek sprejemanja odločitev, ki je skladen, ne glede na to, da se stranke v postopku, ki poteka pred njim, niso izrecno sklicevale na natanko to razlago?
- (6) Če je odgovor na vprašanje (2)(A) zgoraj tak, da je pomembno preučiti, ali je bilo soglasje za izvedbo (katerega trajanje naj bi se podaljšalo) podeljeno v skladu z določbo nacionalnega prava, ki ni ustrezno prenesla Direktive o habitatih, ali se od

nacionalnega sodišča zahteva, naj ne uporabi pravila nacionalnega postopkovnega prava, ki pritožniku preprečuje, da bi izpodbijal veljavnost prejšnjega (poteklega) soglasja za izvedbo v okviru poznejše vloge za soglasje za izvedbo?

Ali je tako pravilo nacionalnega postopkovnega prava v neskladju z obveznostjo glede popravnih ukrepov, kot je bila pred kratkim ponovljena v zadevi C-348/15, Stadt Wiener?

[...] (ni prevedeno)

High Court of Ireland

Z dne 13. marca 2019.

DELOVNI DOKUMENT